

Išdidūs kalba pašaipiai

Es spricht der Unweisen Mund wohl

T.: Martin Luther 1524 pagal 14 psalmę

V.: KG 283

M.: Johann Walter 1524

H.: Johann Crüger (1598-1662) Geistliche Kirchen-Melodien 1649 Nr. 32

1. Iš - di - dūs kal - ba pa - šai - piai: "Nė -

7 ra čia, že - mėj, Die - vo", jie el - gia -

13 si iš - pui - ku - siai ir ne - be - pai - so

19 nie - ko. Šir - džių ke - ti - ni - mai pik -

ti, dar - bai jų nuo - dė - mės pil - ni,

jie Die - vui ne - pa - tin - ka.

2. Tai Dievas matė iš Dangaus,
Stebėdamas kasdieną
Kiekvieną poelgį žmogaus -
Ar matė Jis bent vieną,
Kuris įsakymus visus
Išpildo ir yra teisus,
Ir Dievui meilę rodo.

3. Jie nežengė tikru keliu,
Visi paklydę buvo
Ir į tankymę nuodėmių
Nejučiomis pakliuvo.
Nėra geriausių nei šventų
Ir apgaulingos širdys tų,
Kurie savim didžiuojas.

4. Todėl nerimsta širdys jų
Dėl rūpesčio menkiausio,
Nes Dievas būna šalia tų,
Kurie Jo žodžio klauso.
Palaimintas tasai žmogus,
Kurio viltis yra dangus -
Nes Dievas tokį guodžia.

5. Kas Dievo tautai dar galės
Išganymą suteikti?
Kas dar žmonių pasigailės,
Galės kaltes atleisti?
Darys tai Dievas malonus,
Nes mus užstoja Jo Sūnus,
Taigi, žmonija, dėliaukis!